

balance saa skæv som nogen Sinde, saa skæv, at vi indførte for 1 708,9 Mill. Kr. mere, end vi udførte for. Ogsaa i Aaret 1920 var Handelsbalancen skæv. Tager man Aaret som Helhed, indførte vi for 1 326 Mill. Kr. mere, end vi udførte for; men vi er dog altsaa gaaet ned fra 1 708 til 1 326 Mill. Kr., en betydelig Forskel.

Det ærede Medlem siger altsaa, at vi er naaet til det Tidspunkt, hvor vi ikke længere kan ind- og udføre med Fordel. Ser man nu paa de 8 Maaneder siden Januar, hvorledes passer saa denne Paastand? Det vil ses, at i de første 8 Maaneder i Fjor indførte vi for 1 827 Mill. Kr., i de første 8 Maaneder i Aar har vi kun indført for 1 058 Mill. Kr., men til Trods derfor er Udførselen gaaet omtrent som i Fjor. Medens vi i Fjor af indenlandske Varer i de 8 Maaneder udførte for 930 Mill. Kr., har vi til Trods for, at Indførselen er gaaet saa uhyre ned, i Aar udført af indenlandske Varer for 945 Mill. Kr. Og saa beder jeg taget i Betragtning, at f. Eks. Landbrugsprodukter er faldet ganske enormt i Pris, de har været meget billigere i disse 8 Maaneder i dette Aar end i de andre 8 Maaneder, og alligevel er Tallene de samme. Tager vi Udførseltallene baade for indenlandske og udenlandske Varer, vil vi se, at vi i de 8 Maaneder i Fjor har udført for 1 092 Mill. Kr. og i Aar for 1 022 Mill. Kr. Det er altsaa gaaet ganske udmærket, og det ærede Medlem kunde havde sparet sig sine Bekymringer. Forholdet er nøjagtigt det modstatte af det, han ønskede at konstatere. Forholdet er, at vi i disse 8 Maaneder har indført for i alt 1 058 Mill. Kr. og udført for i alt 1 022 Mill. Kr., med andre Ord, vi har trods Prisfaldet udført for tilnærmelsesvis samme Beløb som i Fjor. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem skulde undlade at „se sig saa sejrbevidst om i Salen“, som han sagde, thi han kan ikke finde nogen Hjemmel for de Udtalelser, han fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, sluttede med ironisk at omtale, at jeg havde talt om Livets lægende Kræfter. Der var en Gang — som det gamle Mundheld siger —, ganske vist i meget gamle Dage, da man indenfor det radikale Venstre havde nogen Tillid til Livets lægende Kræfter. Den Tid er desværre forlængst forbi; men naar det ærede Medlem vil se paa den danske Krones Stilling, vil han finde, at Livets lægende Kræfter har hævet den danske Krone og har medvirket til, at der er blevet det rette Forhold mellem vor Indførsel og vor Udførsel, og det er et Forhold, som absolut maa blive til Gavn for hele det danske Folk.

Jeg skal slutte med at sige, at Venstre selvfølgelig særdeles gerne vil være med til en fordragelig Forhandling i Udvalget om alle Enkeltheder i dette Forslag og der kan strække sig ret vidt, men Retningslinien, Hovedlinien, maa vi ønske opretholdt, og den haaber vi, det maa lykkes at opretholde gennem Forhandlingerne i Udvalget. I øvrigt vil jeg sige i denne Forbindelse, at det forekommer mig glædeligt, at man ogsaa fra anden Side er blevet mere forhandlingsvillig, end man, efter hvad det saa ud til, var til at begynde med. Den Deputation, som Arbejdertoget forleden sendte op i Rigsdagen, kom med en Protest mod dette Lovforslag, i hvilken det udtaltes, at man opfordrede Rigsdagen til at afværge dette Lovforslags Gennemførelse. Mere kraftigt og drastisk kunde det ikke være. Jeg forudsætter, at de Forhandlinger, der førtes mellem Repræsentanterne for disse 50 000 Mennesker, som der blev sagt, og Rigsdagens Medlemmer, ikke er hemmelige. Der blev ved den Lejlighed af det ærede Medlem Hr. Zahle spurgt, om dette nu ogsaa skulde opfattes bogstavelig, om man virkelig ikke ønskede Lovforslaget gennemført. Dertil svarede man: Nej, saadan rigtig bogstavelig skal det ikke forstaas; men vi ønsker det ikke gennemført i den Skikkelse, i hvilken det foreligger paa Rigsdagens Bord. Men der er aldrig fra Venstres Side sagt, at det var et Ultimatum. Det glæder mig, at man fra at protestere mod Forslagets Gennemførelse er naaet til at protestere mod Forslagets Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det er forelagt. Jeg haaber, at det tyder paa, at man i et Udvalg kan forhandle sig til Rette om mangt og meget i dette Lovforslag.

J. P. Nielsen: Jeg vil begynde med at sige, at jeg ligesom den sidste ærede Taler haaber, at vi i det kommende Udvalg vil kunne forhandle os til Rette om mangt og meget i det foreliggende Lovforslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Rudolf sagde, at i Danmark var Arbejdsløshedsunderstøttelsen højest og som et Bevis derpaa nævnte, at Understøttelsen i Norge pr. Dag var gennemsnitlig 3 Kr. 29 Ø., saa burde det ærede Medlem samtidig have underrettet os om, hvad Gennemsnittet da har været i Danmark. Det forundrer mig, at en Mand, der har med Forsikringsager at gøre, ikke undersøger en saadan Sag nærmere. I Danmark er den gennemsnitlige Understøttelse pr. Dag 2 Kr. 89 Ø. I min Regnebog var 3 Kr. 29 Ø. altid mere end 2 Kr. 89 Ø.